

HERÄTTÄJÄ-YHDISTYS
PL 21, 62101 LAPUA
Puh. (06) 433 5700
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

UUDISTAT ARMOLLASI
HERÄTTÄJÄJUHLAT NILSIÄ 7.-9.7.2017

Sunnuntai 9.7.2017
Päätösseurat klo 14.00
Paavo Kettunen

Rakastettu vai hylätty?

Kaksi kysymystä on ollut olennaista näillä herättäjäjuhlilla. Ne ovat läsnä elämämme ensimmäisestä henkäyksestä alkaen. Ne ovat kaikkein tärkeimpiä senkin jälkeen, kun sydämemme on lyönyt viimeisen kerran. Ne ovat perustavia sekä ihmissuhteissamme että jumalasuhteissamme. Vastaukset noihin kysymyksiin kantavat meitä tai ne voivat tuhota elämämme.

Nuo kysymykset ovat: Olenko rakastettu vai Tulenko hylätyksi? Siitä, millaisia vastauksia annamme ja saamme noihin kysymyksiin, riippuu paljolti, miltä elämä maistuu.

Joku testaa näitä kysymyksiä läpi elämänsä, eikä saa vastausta. Joku on vakuuttunut vastauksesta ja jaksaa tai uupuu sen varassa.

Monelle maahanmuuttajalle nämä ovat elämän ja kuoleman kysymyksiä: voinko kokea olevani rakastettu ja välitetty vai jääkö hylätyksi?

Nämä ovat ihmisen omimpia kysymyksiä.

Kuinkahan moni juhlavieras on vuodesta toiseen rukoillut: kohtaisinko herättäjäjuhlilla ihmisen, joka olisi minulle se elämäni tärkein, se jota voisin katsoa silmiin ja sanoa: sinä olet minun, minä olen sinun?

Kenties joku on tunnistanutkin sisimmässään näin. Jos näin tapahtui, iloitse ja kiitä siitä!

Moni on myös pettynyt, on nyt lähdössä haikein mielin kotimatalle ja kysyy: miksi?

Parisuhteessa, yksin olemisessa, työelämässä, työttömyyden ja raastavan työn tai opiskelupaikan hakemisen keskellä ihminen kysyy: olenko rakastettu vai hylätty? Tämä kilpajuoksu riittämisen, kelpaamisen ja välitetyksi tulemisen tuntojen kanssa on aivan erityinen aikamme ihmisen perustunto. Jatkuva mitatuksi ja arvioiduksi tulemisen ruletissa monen tuntuu olevan lähes mahdoton uskoa, että joku hänestä todella välittäisi. Tämä nakertaa sekä psyykkistä että hengellistä itsetuntoa. Huomaamattaan ihminen koko ajan testaa: saanko oikeastaan olla olemassa?

Pohjimmiltaan tässä on kysymys toivosta ja elämän mielekkyydestä. Tai näiden vastakohtasta: epätoivosta, syrjäytymisestä ja elämänuskon kadottamisesta. Myös terrorismin ja tuhoikäyttämisen sisällä kaikuu tämä kysymys: olenko hylätty vai rakastettu?

Mutta ei se ole vain ajallisen elämän kysymys. Se on myös hengellisen elämämme peruskysymys. lankaikkisen elämän kannalta olennaista on: Rakastaako Jumala lopulta minua ja välittääkö hän minusta vai hylkääkö hän?

HERÄTTÄJÄ-YHDISTYS
PL 21, 62101 LAPUA
Puh. (06) 433 5700
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

UUDISTAT ARMOLLASI
HERÄTTÄJÄJUHLAT NILSIÄ 7.-9.7.2017

Tutkimusten mukaan ihminen kokee itsensä Jumalan hylkäämäksi usein juuri silloin, kun hän tulee hylätyksi ihmissuhteessaan, parisuhteessaan tai torjutuksi omassa seksuaalisuudessaan. Juhlakansankin keskellä ihminen voi olla hyvin yksin.

Aikamme viesti on usein se, että ihmisen pitäisi jaksaa ja pärjätä omassa varassaan. Riippumattomuudesta ja tarvitsemattomuudesta on tullut jonkinlainen hyve ja ihanne.

Vaihtoehdot rakastetuksi ja hylätyksi tulemisen välillä eivät välttämättä ole ”joko tai”, vaan ”sekä että”. Meidän jokaisen elämässä on aineksia sekä välitetyksi että hylätyksi tulemiselle. Yksinkertaisesti ilman rakastetuksi tulemistä emme jaksakaan hetkeäkään. Mutta kukaan ei voi välttyä hylätyksi tulemisenkaan tunnoilta.

Näiden kahden — rakastettuna ja hylättyinä olon — välissä Vapahtajamme eli ja kilvoitteli. Kasteen hetkellä — kun taivas oli auki — hän kuuli sanat: ”Sinä olet minun rakas Poikani, sinuun minä olen mieltynyt.” (Lk 3: 22) Se oli perusta, joka antoi luottamusta ja rohkeutta.

Elämänsä aikana Jeesus koki torjuntaa, vähättelyä ja vastarintaa. Läheisimmältä opetuslapseltaankin hän joutui kolme kertaa kysymään: ”Olenko minä sinulle rakas? (Joh 21: 15-17) Ristillä — kun taivas oli kiinni ja pimeys suurimmillaan — oli myös hylätyksi tuleminen syvintä: ”Jumalani, Jumalani, miksi hylkäsit minut?” (Matt 27: 46) Jeesus jos kuka olisi voinut yhtyä Ukko-Paavon virren viimeiseen säkeistöön: ”Suot suuriakin suruja, Oi Herra minun maistaa.” (SV 132: 7)

Tällaisen Jeesuksen seuraajina me olemme olleet viikonlopun koolla. Hän oli ”sekä että” eikä ”joko tai” - ihminen. Emme ole kiiltokivasankarin vaan Ristin miehen seuraajia. Hän solidarisoitui niin syvälle ihmisyyteen, että jakoi myös meidän tuskaiset kysymyksemme. Mutta juuri tuollaiseen — rakastettuun ja hylättyyn — Jeesukseen Jumala oli sitoutunut. ”Et silti ole kaukana, suot päivän uuden paistaa.”

Taivas on auki yhtä hyvin sinulle kuin Jeesuksellekin. Sieltä kuuluvat nämä sanat: Sinä olet minun poikani/tyttäreni. Sinuun minä olen mieltynyt. Ei siksi, mitä olet tehnyt tai saanut aikaiseksi, vaan siksi, kuka olet: Sinä olet Jumalan rakastama. Ei sinun tarvitse olla onnistumisen mestari eikä täydellinen. Kaikkea ei aina tarvitse ymmärtää, ei edes omaa itseään. Ei Jumala rakasta sinua sinun laatusi tai ominaisuuksiesi tähden, vaan siksi, että olet hänen lapsensa. ”Sinä olet minun. Minä olen sinun.” Hengellisen elämämme tärkein Jumalan viesti on: Sinä olet minulle rakas! Toivoisin, että kuulisit tämän äänen joka päivä kaiken kilpailun ja mitatuksi tulemisen keskellä.

Armo on kannetuksi tulemistä. Se on sellaista rakkautta, jossa sinut otetaan vastaan juuri sellaisena kuin sinä olet. Armon yllätyksellisyys on siinä, että sinut hyväksytään myös silloin, kun et itse pidä itseäsi hyväksytyksi tulemisen arvoisena.

Aina silloin, kun koet, olen hylätty, kun taivas on kiinni ja pimeys suurimmillaan, saat muistaa: Olet ihmiseksi tulleen Jumalan seurassa. En tarkoita, että seurustelusuhteessaan, avioliitossaan, elämänkumppanin kaipuussaan tai työelämässä pettyneen kokemusta olisi lupa turhentaa uskonnollisilla puheenparsilla. Pettymykset pysyvät pettymyksinä ja hylätyksi tuleminen on uskovallekin kivulias prosessi.

HERÄTTÄJÄ-YHDISTYS
PL 21, 62101 LAPUA
Puh. (06) 433 5700
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

UUDISTAT ARMOLLASI
HERÄTTÄJÄJUHLAT NILSIÄ 7.-9.7.2017

Ei Jeesus ota niitä pois. Mutta niiden keskellekin kaikuu tuo avoimen taivaan ääni: Sinuun minä olen mieltynyt, sinä olet minun. Sinuun minä ole sitoutunut!

Silloin, kun kuulemme tuon äänen, silloin voimme jaksaa, silloin armo voi uudistaa meidät, antaa toivoa ja uutta voimaa.

Olemme olleet viikonlopun Jeesuksen seurassa. Nyt lähdemme matkaan ryövärin kanssa rukoillen: Jeesus, muista minua! (Lk 23: 42)